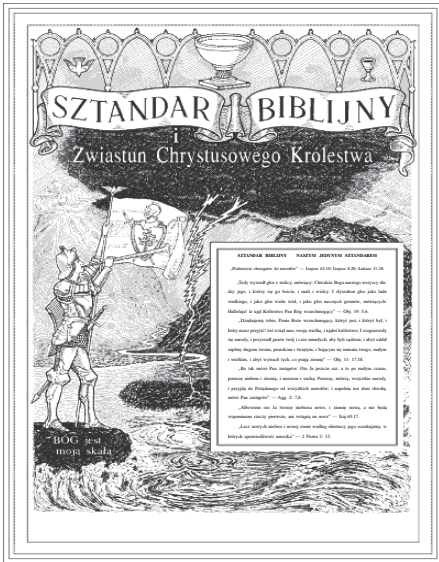

SZTANDAR BIBLIJNY

i

Zwiastun Chrystusowego Królestwa

PL ISSN 1230-1086

CZASOPISMO wolne od wpływu jakichkolwiek wyznań, partii, organizacji i wie-
 rzeń ludzkich, związane jest z Bogiem w takim stopniu, w jakim rozumie Jego Sło-
 wo. Jest ono wydawane w obronie Prawdy paruzyjnej, udzielanej przez Pana za po-
 średnictwem „onego Sługi”, jako podstawy wszelkiego dalszego rozwoju Prawdy, w
 obronie zarządzeń, statutu i testamentu również danych przez Pana za pośrednictwem
 „onego Sługi” i w celu przedstawiania oraz bronienia rozwijającej się Prawdy epifa-
 niczno-bazylijskiej, będącej pokarmem na czasie dla ludu Pana, zgodnie z Jego wolą.

Miesięcznik. Wydawany przez Świecki Ruch Misyjny
 „EPIFANIA” w Nowym Dworze Mazowieckim.

Redaktor: Bernard Hedman, Chester Springs, Pa. 19425, USA.

Redaktor odpowiedzialny w Polsce: Piotr Woźnicki,
 ul. Zdobywców Kosmosu 17, 05 – 100 NOWY DWÓR MAZOWIECKI

TRZĘSIENIA ZIEMI W PROROCTWIE

*„I będą miejscami wielkie trzęsienia ziemi, i głody i mory, także strachy i
 znaki wielkie z nieba będą” (Łuk. 21 : 11).*

Ich znaczenie w teraźniejszym czasie — Jaki mają udział w Naturze i Łasce — Ich związek z
 panowaniem grzechu i śmierci — Oczekiwanie na wielkie rezultaty — Trwałość nowego porządku
 rzeczy w Królestwie Tysiącletnim — Mroczna godzina poprzedzająca Poranek Tysiąclecia.

W OSTATNIM stuleciu pojawiło się kilka najwięk-
 szych w historii (i oczywiście przeważnie najczęściej) trzęsień
 ziemi, wybuchów wulkanicznych, huraganów, tornad, tajfunów,
 fal pływowych, powodzi, suszy, zjawisk głodu, epidemii, aktów
 terroryzmu, wojen i rewolucji. W minionym dziesięcioleciu
 przeżyliśmy niszczycielskie trzęsienia ziemi we Włoszech i Ira-
 nie (również w wielu innych rejonach), wybuch wulkanu na
 górze Świętej Heleny w USA oraz inne klęski w świecie.
 Skierowały one naszą uwagę na Pismo Święte i na to, co ono
 ma w tej sprawie do powiedzenia.

Tego roku w styczniu dotkliwie trzęsienie ziemi miało
 miejsce w Los Angeles w okręgu kalifornijskim. Po nim
 nastąpiły liczne wstrząsy. Oprócz uszkodzenia wielu budowli,
 zawaliły się też liczne przęsła dróg mostowych w okręgu
 metropolii dobrze znanym z nadmiaru samochodów.
 Uszkodzone autostrady zamknięto a zmotoryzowani musieli
 spędzać około czterech godzin każdego dnia na dostanie się do
 pracy i powrót do domu. Dziesiątki tysięcy ludzi straciło swoje
 domy. Straty oceniono na około 30 miliardów dolarów.

(A teraz wiadomość jaka zainteresuje naszych czytelników:

Dwa dni później, jak donoszono, dwa z najbardziej od-
 czuwalnych trzęsień ziemi, jakie się wydarzyły w po-
 łudniowo-wschodniej Pensylwanii, o sile 4,6 i 4,0 sto-

pni na skali Richtera, miały swoje epicentrum w Reading, około dwudziestu mil od głównej kwatery Domu Biblijnego.)

To wszystko spowodowało zwiększoną czujność i przygotowanie się na przyszłe trzęsienia ziemi w tych rejonach, o których uczeni mówią, że są nieuniknione w następnej lub w drugiej dekadzie.

Zacytowany werset pochodzi z ust naszego Mistrza Jezusa — jest on częścią Jego wielkiego proroctwa (Mat.24:3-12, Mar. 13; Łuk. 21:5-36), które opisuje ucisk Wieku Ewangelii, szczególnie przy końcu Wieku. Ucisk ten jest przygotowaniem do inauguracji Chrystusowego Tysiącletniego Pośredniczącego Panowania i chwalebnej manifestacji sprawiedliwości pod Jego zwierzchnictwem — Króla królów i Pana panów (Obj. 19:11-16).

W tym tekście nasz Pan Jezus odpowiadał na pytanie postawione przez Jego uczniów, odnoszące się do

końca Wieku Ewangelii (lub Wieku Kościoła) i znaków jakie będą go cechować.

W wersetach poprzedzających (Łuk. 21:8-10) Jezus im powiedział, że mogą usłyszeć o wojnach i rozruchach, ale nie mają się lękać, gdy te rzeczy nastąpią, bo jednak nie będą wskazówką, że koniec Wieku jest blisko. Dalej, mówiąc o tym, co będzie się działo przy końcu Wieku, Pan użył słów naszego podstawowego wersetu o trzęsieniach ziemi, głodzie i epidemiach. I mówiąc dalej wskazał, że przed trzęsieniem ziemi itd., przy końcu tego wieku, Jego uczniowie doznają prześladowań w synagogach, kościołach itp. przez wzgląd na Niego i na Prawdę.

Jesteśmy dalekimi od myślenia, że każde poważne trzęsienie ziemi samo z siebie jest znakiem o końcu wieku. Pamiętamy o tym, że historia mówi o różnych trzęsieniach ziemi w przeszłości i one nie są dowodem czasu w jakim my żyjemy. I chociaż wiele ludzi na całym świecie również wie o tym, wskazaliśmy na Wykłady Pisma Świętego i zawarte w nich informacje o

znakach oraz czasie proroctwa, jakie skupiają się na dniu teraźniejszym, jasno wskazując nań jako czas żniwa tego Wieku Ewangelii, w którym wybrani są oddzielani od kościelnictwa i błędu a ostatecznie mają doświadczyć zmartwychwstania i wejść do wiecznego Królestwa Boga.

Wkrótce rozpocznie się nowa dyspensacja (Tysiącletnie Pośredniczące Królestwo), w której Chrystus i Jego wybrani wyprowadzą porządek z chaosu usuwając ignorancję, uprzedzenie oraz błąd Prawdą i wiedzą Pańską, zastępując panowanie grzechu i śmierci jakie istniało przez 6 000 lat panowaniem sprawiedliwości aż do osiągnięcia wiecznego życia. Serca tysięcy ludzi poświęconych Jehowie, w wielu krajach i mówiących wieloma językami, jest zadowolonych z tych perspektyw, wzmocnionych dowodami Pisma Świętego podtrzymującymi te radosne nadzieje nastania rządów pokoju na ziemi.

BOSKIE TAJEMNICE NALEŻĄ DO JEGO LUDU

Jest prawdą, że nasi bracia adwentyści, fundamentaliści (zachowawczy ruch religijny) i ewangelicy, również zwrócili uwagę na przepowiednie Pisma Świętego o drugim przyjsciu Chrystusa i wielkim ucisku nad światem, ale nasze posłannictwo bardzo się różni od ich posłannictwa i jest użyte w innym celu. Według nich gwałtowne zaburzenia natury mają w rezultacie doprowadzić obecnie do „ruiny rzeczy i krachu światów” w zupełnym zniszczeniu naszego rodzaju i doprowadzenie ziemi do stanu popiołów. A posłannictwo swoje traktują jako kij, którym grożą grzesznikom i popędzają ich do szukania „ochrony i protekcji” przez uczęszczanie do ich kościołów.

Zauważmy jakże różnią się nasze odniesienia do tych klęsk. My podzielamy zdanie Pisma Świętego, że „ziemia na wieki stoi”, że zimno i gorąco, lato i zima, będą trwały tak długo, jak długo ziemia będzie istniała i że Bóg nie na próżno stworzył ziemię, ale „na mieszkanie stworzył ją”, aby była zamieszkiwana (Kaz.Sal. 1:4; 1 Mojż. 8:22; Izaj. 45:18).

OGIEŃ JAKO SYMBOL

Wielki ogień obecnego dnia Pańskiego jest symboliczny (choć sporo literalnego ognia — a więcej eksplozji nuklearnych — może oznaczać). Ogniste próby, jakie doświadczyły Kościół w tym wieku, w ogóle nie stanowiły, nawet w części, literalnego ognia. Wielkie ogniste utrapienia przychodzące na świat, doprowadzą do upadku obecnych instytucji — politycznych, społecznych, finansowych i religijnych — i pochłoną cały świat w terroryzmie i anarchii. Niektóre miejsca w Piśmie Świętym nazywają je wielkim potopem, inne ogniem trawiącym, który pożre cały świat. Obecne religijne i społeczne instytucje, nazwane „niebiosami i ziemią, które teraz są”, przeminą i będą zastąpione przez ustanowione „nowe niebiosy i nową ziemię” (2 Piotra 3:7-13), czyli zreorganizowane społeczeństwo — polityczne, społeczne itd., według zasad sprawiedliwości i Boskiej aprobaty przekazanej we wzorcowej modlitwie naszego Pana w słowach „Przyjdź Królestwo Twoje; bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi” (Mat. 6:10).

Dwoma tekstami dowodowymi na ten temat są: (1) Oświadczenie Apostoła: A każdego roboty, jaka jest, ogień doświadczy; jeśli czyjaś robota przetrwa pośród tych ognistych prób, ten otrzyma nagrodę; ale tylko wiara zbudowana na skale, Chrystusie Jezusie — symbolicznym złocie, srebrze i drogich kamieniach — wytrzyma próbę ognia tego dnia, kiedy wszelkie drewno, siano i słoma ludzkich tradycji, filozofii i sofistyki spłoną (1 Kor. 3:11-15). (2) Oświadczenie Jehowy przez proroka Sofoniasza (3:8), skierowane do Jego ludu: „Przeżoż oczekiwajcie na mnie, mówi Pan, do dnia, którego powstanę do łupu; bo sąd mój jest, abym zebrał narody, i zgromadził królestwa, abym na nie wylał rozgniewanie moje i wszystką popędliwość gniewu mego; ogniem zaiste gorliwości mojej będzie pożarta ta wszystka ziemia”.

Czy ogień Boskiej gorliwości jest literalnym ogniem, który spali ziemię (razem z jej mieszkańcami) na popiół? Tego nie dowodzi w.9, który oświadcza: „Bo na ten czas przywrócę narodom [narodom wówczas nie nawróconym] wargi czyste [posłannictwo], który niby wzywali wszyscy imienia Pańskiego, a służyli Mu jednomyślnie”. Symboliczny ogień terroryzmu i anarchii, który obali i zniszczy obecne instytucje, jest pokazany jako zwiastun wielkiego błogosławieństwa Bożego dla świata, o które się modlimy: „Przyjdź Królestwo Twoje”.

I ponadto nie użyjemy tego proroczego dowodu w odniesieniu do końca obecnego wieku jako kija do nawracania złych ludzi i znalezienia sobie schronienia. Przeciwnie, zobowiązani jesteśmy zwracać uwagę drugich na Pańskie oświadczenie, że „wszyscy niezbożni nie rozumieją, ale mądrzy rozumieją” (Dan. 12:10). Wskazaliśmy też na słowa naszego Pana do swoich uczniów (podczas pierwszego adwentu), który ilustruje ogólne działanie Jego opatrności, mianowicie, „Wam [prawdziwym Izraelitom] dano wiedzieć tajemnicę królestwa Bożego; ale innym [nie znającym tej tajemnicy] w podobieństwach, aby ... nie rozumieli” (Łuk. 8:10).

Pismo Święte oznajmia, iż „Tajemnica Pańska objawiona jest tym, którzy się go boją [czczą], a przymierze swoje oznajmia im” (Ps. 25:14). „Lecz niezbożnemu rzekł Bóg: cóż ci do tego, że ... bierzesz przymierze moje w usta twoje, ponieważ masz w nienawiści karność, i zarzuciłeś słowa moje za się?” (Ps. 50:16,17). Uważamy, że nasz użytek z tych proroczych tajemnic jest w harmonii z Boskim zamiarem i posłannictwem — że poświęcony lud Pański może znać prorocze znaczenie wydarzeń czasu w jakim żyje i że przez to może coraz bardziej być ożywiany, energizowany i odłączany od świata i jego ducha, a coraz bardziej dojrzały w nadawaniu się do Królestwa Bożego (2 Piotra 1:5-11).

Nie będziemy usiłowali dokładnie przewidywać charakteru budzących strach znaków końca obecnego wieku, są one bardzo szczegółowo wymienione przez naszego Pana i również przepowiedział je prorok Joel: „I dam cuda na niebie i na ziemi, krew i ogień i słupy dymowe” (Joel 2:30; Dz.Ap. 2:19).

PORUSZENIE NIEBEM I ZIEMIĄ

Apostoł Paweł w Liście do Żydów 12:26,27 odnosi się do trzęsienia ziemi. Mówi o ustanowieniu przy górze Synaj Przymierza Zakonu i wspaniałej literalnej manifestacji w owym czasie, jaka spowodowała, że Mojżesz i wszyscy Izraelici się bali i drżeli. Apostoł powiada, że te rzeczy były typiczne, czyli były symbolami większego trzęsienia itd., jakiego należy spodziewać się przy końcu Wieku Ewangelii, gdy Królestwo Boże będzie ustanawiane, a Przymierze Nowe zaprowadzane (przez wielkiego Pośrednika Jezusa i Kościół, Jego „oblubienicę” — Jego ciało) między Bogiem i ludzkością.

Apostoł powiada, że Słowo Boże w związku z tym przedmiotem daje do zrozumienia o usunięciu wszystkich rzeczy wytworzonych, rzeczy, jakimi można potrząsnąć, tak by pozostały tylko rzeczy niezachwiane — a te niezienne rzeczy Apostoł odnosi do mających związek ze sprawiedliwością Królestwa Bożego. Kiedy spoglądamy wokół siebie otwartymi oczami zrozumienia, widzimy tak wiele rzeczy, jakie widocznie nie są ani trwałe ani prawdziwe, ani zadowalające dla Boga i wszystkich tych, którzy miłują sprawiedliwość. Zastanawiając się więc nad faktem, że to potrząśnięcie obejmie i zniszczy tylko wszystkie niedoskonałe, grzeszne rzeczy obecnego czasu, możemy sobie wyobrazić lepiej niż opisać okropność czasu potrząśnięcia opisanego w Objawieniu 16:18 jako „wielkie trzęsienie ziemi, jakiego nigdy nie było, jako są ludzie na ziemi, trzęsienia ziemi tak wielkiego”.

Określenie „trzęsienie ziemi” jest użyte do symbolicznego przedstawienia rewolucji — znaczenie tego określenia występuje w całej Księdze Objawienia. To na co mamy spoglądać, jest tym co widzimy, jako powszechnie budowane na świecie: wielka rewolucja, wielkie potrząśnięcie obecnymi instytucjami, która obali wszystko, co nie zostało ustanowione przez Pana i przez Niego zatwierdzone.

Dlaczego więc mamy myśleć lub mówić o literalnym trzęsieniu ziemi? — zapytacie. Ponieważ w Boskim porządku, literalnym i metaforycznym, jak się zdaje, panuje harmonia, a zatem literalne trzęsienia ziemi też mają swoją część do odegrania w tym wielkim programie. Służą one Kościołowi jako znak, potwierdzające prorocтва, odnoszące się do dnia wielkiego ucisku, jaki kończy ten wiek, ale służą też innemu jeszcze celowi — szczególnemu celowi.

Pismo Święte oznajmia, że nasza fizyczna ziemia nie osiągnęła jeszcze szczytu doskonałości, zamierzonej przez Pana, aby była przygotowana dla tego błogosławionego, którego dom, jako Raj Boży, będzie trwał wiecznie. Zauważmy, że Pismo Święte jasno wskazuje, iż Małuczkiemu Stadku, nazywanemu podczas Wieku Ewangelii Oblubienicą Chrystusową, dano obietnicę zmiany natury z ludzkiej na duchową, przygotowującą je do niebiańskich warunków, duchowych warunków. „Reszcie” (pozostałym ludziom) Bóg nie zapewnił zmiany natury, ale przywrócenie do doskonałości ludzkiej natury i rozwój ziemi do tych doskonałych warunków, jakie uczynią ją Ogrodem Eden — Rajem - Odzyskanym (Dz.Ap. 15:14-17; Obj. 21:1-4; 22:1-3).

WÓWCZAS POTOP, TERAZ TRZĘSIENIE ZIEMI I OGIEŃ

Potop w czasach Noego, był spowodowany rozerwaniem sklepienia, jakie kiedyś otaczało ziemię (na sposób pierścieni Saturna). Bóg przewidział niegodziwość jaka się rozwinie wśród ludzi i dominację olbrzymów owych czasów nad upadłymi ludzkimi istotami (1 Moj. 6:4) i tak pokierował opadnięciem ostatniej części sklepienia, że potop posłużył do obalenia ówczesnego porządku społecznego. To przygotowało następny krok w Boskim programie: tok wypadków jakie nastąpiły po potopie, gdy Noe i jego rodzina wyszli z arki.

Pismo Święte podobnie naucza, że Bóg odłożył do czasu właściwego, przy końcu tego wieku, pewne wielkie fizyczne zakłócenia, potrzebne dla wspomoczenia obalenia obecnego złego porządku społecznego, podczas przygotowań do panowania sprawiedliwości i błogosławienia ludzkości. I tak utrapienia związane z tymi zmianami przychodzą na świat jako katastrofalne powodzie, srogie udręczenia, a wszystkie one współdziałają w doprowadzeniu ludzkości do wielkich kłopotów i prób, towarzyszących rewolucji, anarchii i zupełnego potrząśnięcia nie tylko fizyczną ziemią, ale także społecznością ziemską i kościelnymi instytucjami. Wszystkie rzeczy chwiejne przeminą, aby nowy porządek społeczny mógł być uroczystie wprowadzony na trwałej podstawie i mieć Boską aprobatę, co ostatecznie oznacza największe błogosławieństwa dla ludzkości.

Z tego punktu zapatrywania jest tylko pewna klasa, która może odczytywać znaki czasów ze zrozumieniem i zaufaniem — tę klasę Pismo Święte nazywa „stróżami”, uważanymi przez świat za niemądrych, a przez Boga za mądrych, którzy mają rozumieć. Do tych właśnie Bóg sam kieruje swoje słowa, mówiąc (Łuk. 21:28), „A gdy się to pocznie dziać [tedy zauważycie, że ludzkie serca zamierają ze strachu i z oczekiwania na to, co dotknie ziemię], spoglądajcie a podnoście głowy wasze [i radujcie się], przeto, iż się przybliży odkupienie [wyzwolenie] wasze”.

KORZYŚCI DLA OŚWIECONYCH BOŻYCH

Klasa Eliasza była uprzywilejowana oglądaniem nie tylko wiatru (wojen światowych), lecz również ognia (anarchii) oraz „głosu cichego i wolnego” ogłaszającego potem pokój dla ludzkości (1 Król. 19:11,12). Poświęcony lud Boży, mający Jego Ducha, nie może w żadnym znaczeniu tego słowa radować się z utrapień drugich. Jego radość może jedynie mieć związek z rzeczami chwalebnyymi, których ma nadzieję doświadczyć i o których wie, że dzięki tym zewnętrznym znakom, są blisko.

To radowanie się nie tylko jest udziałem ludu Bożego, ale również całego świata, ponieważ Pismo Święte zapewnia, że po czasie ucisku, o jakim mowa, po wzmagającej się w naszych czasach fali rewolucji i anarchii, która jak ciemna chmura okrywa cały świat społeczny, tak srebrna obwódka wokół chmury świadczy, że spoza niej wyłoni się chwalebne Słońce Sprawiedliwości (Mal. 4:2), które wkrótce zabłyśnie i rozpędzi chmury oraz cienie ignorancji i przesądu. Przyniesie ludzkości obfite błogosławieństwa Bożej łaski, zabezpieczone przez drogocenną krew Chrystusa. Jego

objawienie się było odwlekane aż dotąd w oczekiwaniu na objawienie się synów Bożych w Królestwie (Mat. 13:43; Rzym. 8:19-22).

Z tego punktu zapatrywania wiadomości o wielkich szkodach wyrządzonych przez trzęsienia ziemi, powodujące straszliwe straty w ludziach i wielkie cierpienia (i mniejsze trzęsienia nie tak szkodliwe), przemawiają do nas jako czynniki potwierdzające proroctwa, mówiące, że żyjemy w czasie wielkiego ucisku. Zaprawdę, może być jeszcze jakiś chwilowy spokój, ale my wierzymy, że proroctwo naszego Pana w zacytowanym na wstępie wersecie ma sens i że czas jego wypełnienia nadszedł.

Dobrze zdajemy sobie sprawę z tego, że naturalny człowiek i rzecznicy nauki będą uważali za niemądre łączenie faktów naszych dni ze słowami wypowiedzianymi dziewiętnaście stuleci temu. Jesteśmy świadomi tego, iż będą mówili, jak to Apostoł Piotr oświadczył, że „wszystko tak trwa od początku stworzenia” (2 Piotra 3:4), że takie zmiany następowały i będą następować bez jakiegokolwiek związku z drugim przyjściem naszego Pana i czasem ucisku (którym się kończy ten wiek). Taki jest ich pogląd — nasz jest wręcz przeciwny.

Natchnione Słowo Boże, Biblia, uczy, że około tego czasu mamy się spodziewać wielkich wstrząsów natury i radykalnych zmian na ziemi — w pewnym stopniu, aby przeprowadzić Boski sąd, w jakimś stopniu pomóc światu na przygotowanie się na wielkie i chwalebne Królestwo Chrystusa i Kościoła. Nawet jeśli dużo szkód wyrządzono ziemi teraz i jeszcze się wyrządzi w bliskiej przyszłości, ziemia mimo to stopniowo będzie lepiej przystosowywana do potrzeb człowieka w Tysiącleciu, aby trwać wiecznie. We własnym oświadczeniu Boga czytamy, że podnózek swój — ziemię uczyni chwalebny miejscem (Izaj. 60:13).

Widocznie wielkie i wspaniałe zmiany będą wprowadzane, niektóre z nich z pewnością stopniowo. Bóg nasycił ekologiczny system naszej ziemi nadzwyczajną zdolnością odrodzenia ostatecznie powietrza, wody i skażonej powierzchni, gdy tylko człowiek położy kres swoim szkodliwym praktykom. Zaobserwowano, że rośliny i zwierzęta znowu się pojawiają bardzo szybko, nawet po najgorszych naturalnych katastrofach. Ci, którzy uznają moc Bożą mogą mieć zupełną ufność, że On jest w stanie wypełnić wszystkie chwalebne obietnice, odnoszące się do rajszych warunków na ziemi na użytek ludzkości w Tysiącleciu i przez całą wieczność.

SYMBOLICZNE TRZĘSIENIE ZIEMI

— R E W O L U C J A

Jak już powiedziano, wstrząsy społeczne są zobrazowane w Słowie Bożym pod symbolem trzęsień ziemi, gór wrzucanych w morze itp. Podobnie powstanie społecznych żywiołów w anarchii jest zobrazowane w falach pływowych pochłaniających góry (rządy). Jest to jeden z najsilniejszych obrazów użytych nie tylko w Psalmach, lecz również w Objawieniu i w symbolicznym języku naszego Pana w odnoszeniu się do teraźniejszego czasu wielkiego ucisku. Prorok oświadczył, że jest to czas takiego ucisku jakiego nie było odkąd zaistniały narody i o którym Pan ponadto powiedział,

„ani potem będzie" (Dan. 12:1; Mat. 24:21).

Nie należy przez to rozumieć, że jesteśmy zwolennikami rewolucji czy anarchii. Przeciwnie, zwracamy uwagę na głos Mistrza obwieszczający, iż ci wszyscy, którzy są Jego prawdziwymi naśladowcami powinni poszukiwać pokoju i dążyć do niego — i tak dalece jak to jest możliwe żyć zgodnie ze wszystkimi ludźmi. Tak jak nasz Pan nie mamy oddawać złem za zło, przemocą za przemoc, ale raczej, jeśli chodzi o rezultaty, jakie mogłyby być dla naszej korzyści i Jego chwały, powinniśmy powierzyć naszą drogę Panu, starać się chodzić Jego ścieżkami i polegać na Nim. Dalecy od doradzania anarchii utrzymujemy i nauczamy, że nawet najmarniejszy i najbiedniejszy ze wszystkich rodzajów rządów znanych w historii, jest lepszy od anarchii. Radzimy tak z całą sympatią i życzliwością, ponieważ ci, którzy skłaniają się w stronę socjalizmu i innych podobnych ideologii, niczego nie podejrzewając „Jaja bazyliżkowe wylęgają" (Izaj. 59:5) — bo wszystkie takie ideologie w obecnych warunkach trudne są do wprowadzenia w życie, gdyż bogaci nie oddadzą swoich korzyści bez walki. Ci, którzy teraz zaczynają z nadziejami socjalistycznymi, gdy się przekonają, iż te nadzieje są daremne, będą tak rozgniewani, tak zawiedzeni, rozgoryczeni i rozwścieczeni z powodu zwodniczości ich teorii i niemożności spełnienia ich w sposób jaki zamierzeli, trzymając się zasad dobroczynności, że podejmą desperackie metody rewolucyjne i anarchistyczne.

Chcielibyśmy, żeby wszyscy mogli zobaczyć, tak jak my, na co Pismo Święte wyraźnie wskazuje, to znaczy, na uprzednią Boską znajomość przeszłych, obecnych i przyszłych warunków oraz Boskich zarządzeń dla najwyższego dobra tych wszystkich, co poszukują sprawiedliwości i uważnie słuchają Jego głosu mówiącego z nieba. Takich Pan nakłania do wzięcia Jego jarzma, uczenia się od Niego (Mat. 11:28-30) i przyjęcia prób oraz trudności związanych z lojalnością wobec Niego w obecnym czasie, aby dzięki tym świadectwom byli uznani za godnych uczestniczenia w darach Bożych, czyli stali się pracownikami z Chrystusem w Jego Królestwie, w którym On niebawem będzie błogosławił całą ludzkość „Restytucją" (Dz.Ap. 3:19-21).

POSTĘPOWANIE WŁAŚCIWE DLA LUDU BOŻEGO

Nakładamy więc, żeby ci wszyscy, którzy należą do Pana starali się coraz bardziej zrozumieć Jego cudowny Plan, żeby chwalili Go w swoich ciałach i w duchu, które są Jego i oczekiwali na Jego czas i Jego sposób przyniesienia błogosławieństw dla świata, które jak rozumiemy są tak bardzo potrzebne biednemu wzdychającemu stworzeniu. Ponadto w międzyczasie

wszyscy tacy powinni rozwijać łaski Ducha Pańskiego, czyli (jak to Apostoł powiada) „oblec Chrystusa" — Jego charakter, Jego usposobienie — Jego cichość, uprzejmość, cierpliwość, nieskwapliwość, braterską uprzejmość i miłość, przeciwko którym nie ma zakonu, i w odniesieniu do których czytamy (jak zapewnia nas Apostoł), „... albowiem to czyniąc nigdy się nie potkniecie. Tak bowiem hojnie wam dane będzie wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i zbawiciela Jezusa Chrystusa" (2 Piotra 1:10,11).

Takich osób żadne rozruchy nie mogą wytrząsnąć z Pańskich rąk. Ale, gdy są zamieszane w klęski żywiołowe literalnych trzęsień ziemi, mają dosyć odpowiednich łask na każdy czas potrzeby, aby radować się nawet w licznych utrapieniach. Jeśli zetkną się z niektórymi rewolucyjnymi trzęsieniami ziemi, wciąż w cierpliwości będą właścicielami swoich dusz i będą w stanie radować się ze swej zależności od Pana i ufności w Jego troskę oraz świadomości, że wszystkie rzeczy współdziałają dla dobra tych, którzy miłują Pana — dla osób powołanych zgodnie z Jego zamierzeniem (Rzym. 8:28).

O tej klasie Prorok oświadcza (Ps. 46:3-6):

Przełoż się bać nie będziemy, choćby się poruszyła ziemia (choć społeczeństwo byłoby niespokojne i zdeorganizowane),

choćby się przeniosły góry w pośród morza (choćby rewolucja i powstanie przeniosły rządy lub królestwa świata w anarchię),

Przełoż się bać nie będziemy, choćby zaszumiały, a wzburzyły się wody jego (choć samowolne nieposkromione pospólstwo rozkrzyczane, zagrażające, wywołujące wielkie rozruchy w nieposłuszeństwie, rozprzężenie, przemoc uzależnionych od narkotyków, nonsensowne pobicia i morderstwa itd.),

Przełoż się bać nie będziemy, choćby zatrzęsły się góry od nawałności jego (choć rządy zadrzą od nawałnicy anarchii).

Strumienie rzeki jego rozweselają miasto Boże ... Bóg jest w pośrodku jego (rzeka zbawienia uczyni Królestwo Boże miejscem i stanem radosnym i szczęśliwym, a Bóg będzie darzył względami i stanowił ośrodek zainteresowania Jego prawdziwego ludu),

nie będzie poruszone (literalne bądź symboliczne trzęsienie ziemi nie może unicestwić powinowactwa między Bogiem i Jego wiernymi; pokój Boży, który przewyższa wszelki rozum panuje w ich sercach zachowując ich w Jego pokoju — Izaj. 26:20,21; 1 Tes. 5:1-4);

Poratuje go Bóg zaraz z poranku (wybawi go od jego trudów, zmęczenia i niebezpieczeństw).

WIĘKSZE TRZĘSIENIA ZIEMI

W BIBLII czytamy o Górze Synaj, która się trzęsła bardzo (2 Moj. 19:18), o pożarciu Korego przez ziemię (4 Moj. 16:31-33), o trzęsieniach ziemi w czasach Saula (1 Sam. 14:15), Uzjasza (Zach.14:5; Amos 1:1) i w Filipii, kiedy to Apostoł Paweł i Syłas (Dz.Ap. 16:25,26) zostali uwolnieni. Podajemy tu dodatek na temat symbolicznych trzęsień ziemi wspomnianych w poprzed-

nim artykule.

O trzęsieniach ziemi pisali starożytni świeccy pisarze, szczególnie Arystoteles, Seneka i Pliniusz. Inne trzęsienia ziemi wystąpiły w Laodycei, Hierapolisie itd., w Azji Mniejszej i Syrii w 494 roku, Jerozolima w latach 746, 755 i 1036, całej Ziemi Świętej w latach 551, 658, 1170, 1202 (Damaszek i Tyr zostały zrównane z

ziemią) i 1837, w Syrii w 859 (1500 domów w Antiochii było zniszczonych), 1402, 1759 i 1822 (Alepo zostało zniszczone).

Wskutek trzęsienia ziemi ucierpiało wiele innych miejsc. Prawdopodobnie najpotężniejsze trzęsienie ziemi w przeszłości było w Lizbonie w 1755 roku, w którym zmarło 60 000 ludzi. W tym stuleciu najpoważniejsze trzęsienia ziemi, jeśli chodzi o straty w ludziach, wydarzyły się w latach 1908 (85 000 zabitych), w 1920 (100 000), w 1923 (95 000), w 1970 (70 000), w 1976 (655 000 — 750 000 zmarłych) i w 1988 (55 000).

W 1858 roku termin *sejsmologia* (z greckiego *seismos*, trzęsienie ziemi, ruch jakby poruszenie sitem) był wprowadzony przez Roberta Malleta. O pierwszym trzęsieniu doniósł dokładnie sejsmograf skonstruowany przez prof. Jamesa Ewinga w 1880 roku.

Chociaż było wiele trzęsień ziemi w historii, które nie zostały zarejestrowane, wierzymy, że częstotliwość ich występowania wzrastała, jak to potwierdza następujący zapis większych trzęsień ziemi w minionym stuleciu:

1833 — Holenderskie Indie: erupcja Krakatu, gwałtowne wybuchy zniszczyły dwie trzecie wyspy, morskie fale pojawiły się w odległości takiej jak Cope Horn i być może Anglia — obliczono 36 000 zmarłych. 1891 — Prowincje Mino i Owari (w pobliżu Nagoya), Japonia: 7500 zabitych, 200 000 domów zniszczonych. 1897 — Asam, Indie: odczuwane na obszarze 1 750 000 mil, raporty naukowe o tym trzęsieniu i Mino — Owari zapoczątkowały współczesną sejsmologię. 1902 — Martynika, Indie Zachodnie: Góra Pelee wybuchła i zupełnie zmiotła miasto St. Pierre, 40 000 zginęło. 1906 — San Francisco, Kalifornia: około 500 zabitych. 1908 — Mesyna, Sycylia, około 85 000 zabitych, miasto

zupełnie zniszczone. 1920 — Kansu, Chiny: obsunięcie się ziemi, około

100 000 zabitych. 1923 — Japonia, Jokohama: zupełnie zniszczona, a Tokio zniszczone w około 50%, 95 000 straciło życie. 1935 — Quetta, Indie: w przybliżeniu zabitych 50 000.

1939 — Chile: 50 000 mil kwadratowych zrównanych z ziemią, 30 000 ludzi zabitych. 1939 — północna Turcja: ciężkie trzęsienie ziemi zniszczyło miasto Erzincan, około 100 000 ofiar.

1949 — Ekwador: około 6000 zabitych, 50 miast zmiotło.

1950 — Indie: drugie z serii ciężkich trzęsień ziemi we dług zapisu dotknęło 30 000 mil kwadratowych w Asamie, 20 000 — 30 000 zabitych.

1960 — Agadir, Maroko: trzęsienie ziemi, fala pływowa i ogień zniszczyły miasto w 80%, w przybliżeniu 12 000 zmarło.

1962 — Iran, trzęsienie ziemi spowodowało śmierć ponad 12 000 osób.

1964 — Alaska: jedno z najcięższych trzęsień ziemi w historii południowej Alaski, podniosło w górę 25 000 mil kwadratowych brzegu. Szkody wyniosły 750 000 milionów dolarów, 114 straciło życie.

1968 — Iran: 18 000 — 20 000 zabitych w Chorasanie wskutek poważnego trzęsienia ziemi.

1970 — Peru: zginęło w przybliżeniu 70 000 ludzi, 600 000 straciło dach nad głową, miasto Yungay pogrzebane przez lawinę.

1972 — Managua, Nikaragua: trzęsienie ziemi zniszczyło miasto, grzebiąc pod gruzami 10 000 osób i raniąc 10 000.

1976 — Gwatemala: trzęsienie ziemi w rejonie miasta pozostawiło 23 000 zmarłych i 75 000 rannych.

1976 — Północne Włochy: seria trzęsień ziemi spowodowała około 1000 wypadków śmiertelnych i 100 000 bezdomnych.

1976 — Irian Zach., Indonezja: po trzęsieniu ziemi na stąpiło obsunięcie ziemi zabijając ponad 8000 ludzi.

1976 — Chiny Północne: dwa trzęsienia skupione w okolicy Tangshan obróciły w perzynę miasto i spowodowały śmierć, skromnie licząc 655 000 lub 750 000 mieszkańców.

1976 — Filipiny: trzęsienie ziemi i fala pływowa pozostawiły 8000 zmarłych w południowym Mindanao.

1977 — Wschodnia Turcja: trzęsienia pogrzebały 4 000 do 6000 zmarłych, a 250 000 straciło domy w Prowincji Van.

1978 — Wschodni Iran: poważne trzęsienie zniszczyło miasto Tabas i pozbawiło życia 25 000 osób.

1980 — Południowe Włochy: szczególnie Neapol, po nad 3000 zginęło, 8000 pozostało bezdomnych.

1981 — Iran (dwukrotnie), 3000 zmarłych i 8000 lub więcej poniosło śmierć.

1982 — Północny Jemen: 2800 osób zginęło.

1983 — Południowa Kolumbia: zginęło 250 osób; N. Honshu, Japonia 81 osób; Wschodnia Turcja 1300 zabitych.

1985 — Chile: 146 zabitych; miasto Meksyk: 4200 zabitych.

1987 — Ekwador: 4000 zmarłych.

1988 — Indie, pogranicze Nepalu: 1000 zabitych;

Chiny na granicy Burmy: 1000 poniosło śmierć.

1988 — Armenia: 55 000 osób zginęło.

MIERZENIE TRZĘSIENIA ZIEMI

(źródło: Powszechny Almanach)

DO podania rozmiarów trzęsienia ziemi w USA na ogół używa się skali Richtera, systemu opracowanego w 1935r. przez amerykańskiego geologa Charlesa Richtera. Skala Richtera mierzy wielkość trzęsienia ziemi określając stopień intensywności (natężenia) trzę-

sienia ziemi w skali opartej na ocenie skutków trzęsienia na powierzchni ziemi oraz na wartości przyśpieszenia, jakie uzyskują cząstki gruntu podczas trzęsienia ziemi. Drgania gruntu wywołane trzęsieniem ziemi rejestrowane są przez sejsmografy. Każdy cały numer na

skali magnitud przedstawia dziesięciokrotny wzrost (lub obniżenie) w wielkości: magnituda 6 trzęsienia ziemi wytwarza drganie gruntu 10 razy większe niż magnituda 5.

To jednakże nie znaczy, że wielkość (magnituda) 6 trzęsienia ziemi ma dziesięciokrotną energię jednej magnitudy w skali 5. Zmierzenie aktualnej energii wymaga umieszczenia instrumentów w okolicy trzęsienia ziemi. Różne metody były opracowywane w celu określenia energii odpowiadającej magnitudzie a one wska-

żują, że jedna magnituda odpowiada od trzydziestokrotnych do sześćdziesięciokrotnych zmian w energii. Tak więc energia magnitudy 8 trzęsienia ziemi, wydarzenie bardzo poważne, może być tak duża jak 1 milion do 10 milionów razy w porównaniu z wielkością energii odpowiadającej magnitudzie 4, która może być odczuta, lecz prawie nie wywołująca żadnych szkód.

Inna miara trzęsienia ziemi jest nazwana skalą magnitudy chwilowej. W środowisku uczonych zastępuje ona w wielkim stopniu skalę Richtera.

NIEKTÓRE NIEDAWNE TRZĘSIENIA ZIEMI

DATA	M I E J S C E	WIELKOŚĆ	DATA	M I E J S C E	WIELKOŚĆ
30 maja 1988	Australia	6,5	15 grudnia	obok wybrz. Mindanao, Filipiny	7,3
3 czerwca	Nowa Zelandia	6,5	27	Newcastle, Australia	5,4
5 lipca	Papua, Nowa Gwinea	6,7	4 marca 1990	Centralno—Zachodni Pakistan	6,1
20	Taiwan	5,9	26 kwietnia	Prowincja Qinghai, Chiny	6,8
23	Papua, Nowa Gwinea	6,7	29 maja	Północne Peru	6,4
25	Wyspy Aru, Indonezja	6,8	20 czerwca	M. Kaspijskie, blisko Rasht, Iran	7,6
6 sierpnia	Burma, Indie	7,1	16 lipca	Cabanatuan (Luzon L), Filipiny	7,7
10	Wyspy Salomona	7,4	25 października	Afganistan i Pakistan	6,0
11	Iran	6,1	6 listopada	Południowy Iran	6,8
20	Nepal	6,5	13 grudnia	Carlentini, Sycylia	5,1
16 października	Morze Jońskie	5,8	1 lutego 1991	Hindukusz, Afganistan	6,8
2 listopada	Gwatemala	6,2	22 kwietnia	Cobano, Kostaryka	7,4
6	Chiny, Burma	7,3	29	Gruzja, były ZSRR ⁴	7,0
17	Wyspa Samar, Filipiny	6,6	28 czerwca	Los Angeles, Kalifornia	5,9
3 grudnia	Pasadena, Kalifornia	5,0	4 lipca	Indonezja	6,2
7	Armenia, ZSRR	6,8	23	Południowe Peru	5,6
10 stycznia 1989	Indonezja	6,5	24	Irak	5,5
22	Tadżykistan	5,3	18 września	miasto Gwatemala, Gwatemala	6,0
10 lutego	Indonezja	6,8	20 października	Indie i Nepal	7,1
14	Wyspy Salomona	6,5	22 listopada	Jemen	4,6
10 marca	Malawi	6,2	13 marca 1992	Erzinkan, Turcja	6,8
23 maja	w pobliżu Nowej Zelandii	8,2	(brak zestawienia za lata 1992 i 1993)		
1 sierpnia	Iran Zach. Indonezja	5,9	15 stycznia 1994	Reading, Pensylwania	4,6
17 października	San Francisco Okland, Kalifornia	7,1	17	Los Angeles, Kalifornia	6,6
18	na granicy Shanxi-Hebei, Chiny	7,1			
19	Cherchel, Algeria	6,0			

BS '94, 9-15.

KTÓREGO BOGA CZCISZ ?

BOGA ORTODOKSJ I CZY BOGA BIBLI I ?

Bóg Biblii jest Bogiem

MĄDROŚCI, SPRAWIEDLIWOŚCI, MIŁOŚCI I MOCY

CZY ORTODOKSYJNE WYZNANIA POKAZUJĄ TE CECHY W BOGU SWOICH WYZNAŃ ?

M A D R O Ś C

Pogląd ortodoksyjny

Człowiek urodził się w grzechu, poczęty w nieprawości i pod wyrokiem śmierci, lecz...

Bóg tak umiłował świat, że swego Syna jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego uwierzy — W TYM ŻYCIU — nie zginął, ale miał życie wieczne (Jan 3:16).

Te trzy słowa dodane do tekstu dużymi literami są odzwierciedleniem poglądu większości chrześcijan, że powodzenie Boskiego planu zbawienia ogranicza się do zbawienia stosunkowo nielicznych dusz, podczas gdy ogromną większość pomija.

Pytanie: Jeśli zguba niezliczonych milionów rzeczywiście jest planem Boga, który od początku znał koniec, czy jest to przejawem Jego MĄDROŚCI ?

Pogląd biblijny

Zgodnie z ewangelistą Janem 3:16, Bóg rzeczywiście dał swego Syna i od tamtej chwili spełnia pozostałą część tej obietnicy, wybierając ze świata dla swego Imienia lud (Dz.Ap. 15:14), który naśladować Jezusa i cierpieć wraz z Nim w tym życiu zostanie z Nim wzbudzony do Boskiej natury. Ojcu upodobało się DAĆ Jemu Królestwo (2 Piotra 1:4; Łuk. 12:32). Jako Królowie i Kapłani, jako wielki Mesjasz, będą wtedy królować ze

swoim Panem przez 1000 lat (Mat. 6:10; Obj. 5:10; Obj. 20:4,6).

Przez Niebiańskie Królestwo, jakie wkrótce zostanie założone, Bóg uhonoruje swoje potwierdzone przysięgą przymierze z Abrahamem błogosławiąc WSZYSTKIE RODZINY ZIEMI (1 Moj. 22:1-16). W ten sposób Jezus Chrystus, który przyszedł na świat, by zbawić grzeszników, wypełni Boski plan zbawienia, a nie zatracenia tych niezliczonych milionów, które miłuje.

Pytanie: Czy pogląd biblijny nie odkrywa prawdy o BOSKIEJ MĄDROŚCI ?

SPRAWIEDLIWOŚĆ

Pogląd ortodoksyjny

Cały rodzaj ludzki, który w tym życiu nie przyjmuje Jezusa za swego Zbawiciela, w chwili śmierci idzie na wieczne karanie, chociaż miliony ludzi nigdy o Nim nie słyszały.

W czasie drugiego adwentu Chrystusa zostanie ponownie pozwany przed trybunał Boga (Dz.Ap. 17:31). Wtedy będą sądzeni jeszcze raz, skazani za swoje grzechy popełnione w tym życiu i odesłani na wieczne karanie.

Pytanie: Czy to jest SPRAWIEDLIWOŚĆ ?

Pogląd biblijny

Najwyższa kara Boskiego prawa — śmierć — została nałożona na WSZYSTKICH, ponieważ wszyscy zgrzeszyli i uchybili sprawiedliwym warunkom Boga. Jezus jednak zadośćuczynił sprawiedliwości płacąc karę za człowieka swoją śmiercią jako Okup za WSZYSTKICH. Dlatego WSZYSCY będący w stanie śmierci „usłyszą głos jego” i pójdą ci, którzy dobrze czynili (naśladowcy Jezusa), na zmartwychwstanie życia, a ci, którzy źle czynili (wszyscy pozostali), powstaną na sąd.

Czy ten sąd będzie za ich przeszłe grzechy? Wcale nie, ponieważ Jezus już zadośćuczynił sprawiedliwości pod tym względem. Wprost przeciwnie: W dniu tym Sędzia KAŻDEMU CZŁOWIEKOWI odda według tego, jakie BĘDĄ jego uczynki. I tak „woda żywota” będzie dla WSZYSTKICH, „kto chce” (Obj. 22:12,17).

Pytanie: Czy Biblia nie objawia Boga SPRAWIEDLIWOŚCI ?

U W A G A : Niektórzy sprzeciwiają się temu biblijnemu poglądowi twierdząc, że oznaczałoby to drugą szansę, ale miliony nigdy nie słyszały imienia Jezus, przez które mogły być zbawione, i w tym życiu w ogóle nie miały żadnej szansy. Co więcej, w procesie sądenia Bóg, przed wydaniem ostatecznego wyroku, nie daje jednej czy dwóch, lecz wiele szans (Jan 3:8-10; Mat. 23:37; Ps. 103:8).

M I Ł O Ś Ć

Pogląd ortodoksyjny

Bóg tak umiłował świat, że dał swego Syna Jezusa, by stał się jego Zbawicielem, wymagając by wszyscy, którzy chcieliby być zbawieni, przyjęli Go w tym życiu. Ludziom pozostawiono głoszenie tej dobrej nowiny, a wszyscy, którzy jej nie przyjęli — razem z tymi, do których Ewangelia nie dotarła — będą na wieki zgubieni.

Ścieżka była wąska, niewielu zdołało ją znaleźć, a ci którym się to udało muszą znosić nienawiść i prześladowanie świata (Mat. 7:13,14; 5:10-12; 2 Tym. 3:12). Mieli ich atakować niewidzialni wrogowie (Efez. 6:

10-18), a sam diabeł dążyć do zaślepienia ich umysłów. **Pytanie:** Jak miłujący i troskliwy Bóg mógł narzucić tak surowe warunki i oczekiwać, że do wielu dotrze Jego Słowo i zostanie zachowane? A może Jego zamiarem jest zbawienie jedynie nielicznych - świętych - i pominięcie wszystkich pozostałych?

Według poglądu ortodoksyjnego Bóg, który tak umiłował świat, niewiele uczynił, by go zbawić!

Pogląd biblijny

Bóg rzeczywiście umiłował świat, ale wiedząc że warunki tego złego świata jedynie nielicznym pozwolą uzyskać zbawienie, przewidział, że ci nieliczni zostaną wzbudzeni pierwsi. Wraz z naszym Panem założą Królestwo niebiańskie, by panować nad całą ziemią, usuwać zło i wprowadzać dobre warunki, w których cały rodzaj ludzki mógłby być doprowadzony do dokładnej znajomości prawdy i otrzymać sprawiedliwą próbę (po raz pierwszy) wiecznego życia na ziemi. W takich warunkach upadną tylko niepoprawni.

W wyniku tego zniesiona zostanie śmierć, a smutku, płaczu i bólu więcej nie będzie. Boski plan osiągnie swój cel — Jego MIŁOŚĆ do świata zostanie zademonstrowana, i zostanie spełniona Jego dawna, potwierdzona przysięgą obietnica dana Abrahamowi (Obj. 21: 3,4; 1 Moj. 22:16-18; 2 Piotra 3:13).

M O C

Pogląd ortodoksyjny

Wola Boga jest zbawienie całej ludzkości, lecz Jego MOC w osiągnięciu tego jest ograniczona mocą i zdolnością Jego ludu w nawracaniu świata. Zgodnie z tym poglądem nasz Ruch niedawno otrzymał list od pewnego misjonarza w Indiach błagającego o pieniądze do kontynuowania swojej pracy. Stwierdził, że jeśli nie uzyska pomocy finansowej, na wieki zginą tysiące dusz.

Pytanie: Co to za Bóg, który jest bezsilny w zbawieniu świata pogańskiego, którego narody tak umiłował (Jan 3:16,17), a w ratowaniu niezabawionych milionów ludzi zależny jest od datków pieniężnych i wysiłków ludzkich?

Pogląd biblijny

Misją Kościoła nigdy nie było zbawienie świata, lecz GŁOSZENIE EWANGELII NA ŚWIADECTWO (Mat. 24: 14), tak jak czynił Jezus, by dotrzeć do tych nielicznych, których Bóg powołuje i rozwija do przyszłego dzieła, dzieła nawracania świata w chwalebnych dniach Jego założonego Królestwa.

„Wy tedy tak się módlcie: ... Przyjdź królestwo twoje; bądź wola twoja jako w niebie, tak i na ziemi” (Mat. 6: 9,10). Królestwo to zostanie założone i zarządzane przez naszego Pana wraz z Jego wyniesionym do chwały Kościołem w celu błogosławienia świata ludzkości, ponieważ Bóg Biblii dał swemu Synowi WSZELKĄ MOC NA NIEBIE I NA ZIEMI. „Jakom umyślił, tak będzie” (Izaj. 14:24-27).

Pytanie końcowe: Czy prawdziwy Bóg — Bóg Biblii — nie jest Bogiem doskonałej MĄDROŚCI, SPRAWIEDLIWOŚCI, MIŁOŚCI i MOCY ? Czy my, którzy Jemu służymy, nie powinniśmy dążyć do poznania Go przez Jego Słowo, a nie przez różne i często sprzeczne wyznania ortodoksji ?